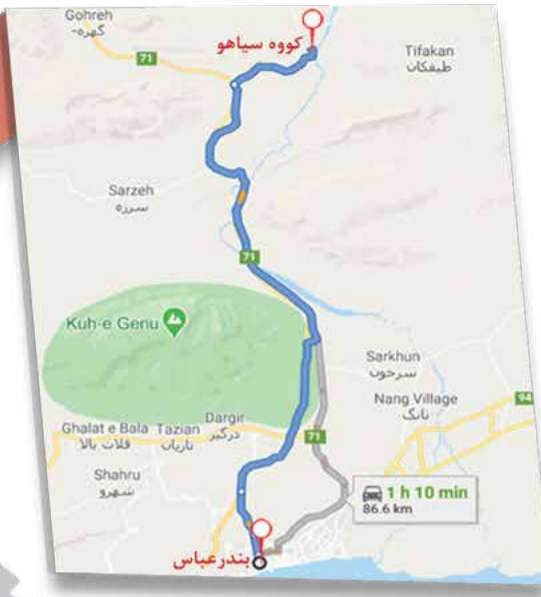

فاصله تا مرکز استان: ۸۰ کیلومتر

روستای کووه دروازه ورودی دهستان سیاوه است. این روستا در ۸۰ کیلومتری شهرستان بندرعباس قرار گرفته است. ده پانزده سال پیش منطقه کووه و اطرافش به چندین آبادی تقسیم شده بود. سال ۹۴ با تجمیع آبادی‌های کلاتک، کوه سفلی، وایکان و کوه علیا به کووه تغییر کرد. تمام امکانات روستا به چند مسجد محدود می‌شود. یک مدرسه که آن هم وضعیت خوبی ندارد. پایه اول ابتدایی در آن تدریس می‌شود. بچه‌ها تا کلاس پنجم می‌توانند در آن درس بخوانند. ده دوازده دانش آموز بیشتر ندارد. مهاجرت اهالی و کاهش نرخ زاد و ولد صندلی‌های مدرسه را خالی کرده است. این روستا با این حال تحصیل کرده‌های بسیاری دارد. جمعیت نزدیک به ۳۰۰ نفری روستا، کمتر از ۲۰ نفر بی‌سواد دارد. آب آشامیدنی روستا از منطقه درگز و جاکین دهستان سیاوه تامین می‌شود. در این منطقه چاه عمیقی زدن رودشور، کووه و سیاوه از این چاه، آب می‌نوشند. جنگل‌های «پاکم» روستای کووه از جاذبه‌های گردشگری طبیعی این روستا به شمار می‌آید.

- کل جمعیت: ۳۰۰ نفر
- تعداد خانوار: ۶۰ (ساکن دائم)
- جمعیت ساکن: ۱۷۰ نفر
- امکانات: مدرسه، مسجد، دهیاری
- جمعیت تحصیل کرده: ۲۵۰ نفر
- شغل غالب: کشاورزی
- محصولات: خرما

دیگه چه خبر

قطع آب ۳۳۵ روستاهای هرمزگان در سیل سال گذشته

پس از فعالیت سامانه بارشی در روزهای ۲۰ تا ۲۲ دی ماه ۹۸، سیلاب زیادی در شرق هرمزگان، به ویژه جاسک و بشاگرد به راه افتاد.

این سیلاب‌ها خسارت بسیاری به خانه‌های روستایی، تاسیسات آبرسانی و برق، بنا و جاده‌ها در منطقه جاسک، بشاگرد، سیریک و میناب وارد کرده است. چهار روستا در جاسک برای جلوگیری از خسارت ناشی از حجم گسترده بارندگی و سیلاب رودخانه گابریک تخلیه اضطراری شد. این سیل به بیش از ۴۰ کیلومتر شبکه توزیع و انتقال آب روستایی خسارت وارد کرد.

عمده این خسارت‌ها در مسیر رودخانه‌ها بوده است. پس از این حادثه آب ۳۳۵ روستا در شهرستان‌های جاسک و بشاگرد قطع شد. در همان زمان، آب ۲۹۶ روستا وصل شد. آب ۳۹ روستا ۱۰ هزار نفری اما به دلیل از دسترس خارج شدن منابع تولید آب و تخریب ۱۰ درصدی چاه‌های تامین آب، همچنان قطع شد.

این سیل به گفته‌ی مسئولان، حداقل ۹ هزار میلیارد ریال به زیرساخت‌های استان هرمزگان در دو شهرستان جاسک و بشاگرد خسارت وارد کرد. سد «گابریک» در شهرستان جاسک، درحال حاضر با مخزن ۲۷۰ میلیون مترمکعب، یکی از طرح‌های بزرگ برای تامین آب در این منطقه است.

نخلستان‌ها به مکانی برای زندگی گرازهای وحشی تبدیل شده‌است

«شهر و شورا» هر هفته به یکی از شهرهای استان سفر می‌کند. پای صحبت، مشکلات و دغدغه‌های شورا و شهردارهای مختلف می‌نشیند. تلاش می‌کند تا صدای شنیده نشده شهروندان هرمزگانی را به گوش مسئولان استانی برساند. با ما همگام شوید. از شهر و روستای خودتان برایمان بنویسید. هر «شهر و شورا»، یک دغدغه. راه‌های ارتباطی با ما:

Info.Sobhesahel@Gmail.Com
Sobhesahel
۰۹۱۷۶۹۱۰۸۲۱

نخل‌های سیرابی که رو به خشکی می‌روند

محنت پرآبی

چاه زدند، قنات و باغ‌ها خشکیدند

تعلیل شد. نایب رئیس شورای کووه می‌گوید: «نامه بسیاری را برای هدایت آب به منابع طبیعی نوشتم. مشکل مان را به جهاد کشاورزی هم اعلام کردیم. امسال یک کانال آب در حد یک کیلومتر، با پیگیری مهندس باقرزاده احداث شد. کانال یکی از نخلستان‌ها با این کار احیا شد. این کانال بخشی از مشکلات ما را رفع کرده‌است. بخشی از آب‌ها را از طریق این کانال می‌توان به مناطق پائین تر هدایت کرد. حجم آب و مشکلات ما اما بیشتر از این است. با یک کانال مشکل حل نمی‌شود.»

«کنگ» می‌تواند احیای کند

باغداران بازمانده درختان‌شان را با آبی آبیاری می‌کنند که تعریف چندانی ندارد. هزینه حفر چاه و یافتن چشمه دائمی نزدیک به باغ، خیلی‌ها را از باغداری منصرف کرده‌است. برخی باغداران اما هنوز به احیای دسترنج از دست رفته‌شان امیدوارند. رئیس شورای کووه از وجود رودخانه‌ی آب شیرین در چهار کیلومتری روستا خبر می‌دهد. عسگری می‌گوید آب رودخانه «کنگ» شیرین است. این رودخانه می‌تواند جای خالی قنات و دستان زحمتکش کشاورزان را پر کند. پیش از این نیز سد طبیعی با مشارکت مردم در یکی از مناطق کووه احداث شد. پس از هر بارندگی آبش عطش درختان تشنه را فرو می‌نشانند. باغداران امیدوارند با احداث سد بر روی رودخانه کنگ، تحول بزرگی در کشاورزی کووه و منطقه سیاوه ایجاد کند.

نخل‌ها در انتظار تامین اعتبار

«حبیب عسگری»، رئیس شورای روستای کووه می‌گوید برای ساخت کانال هدایت آب، با جهاد کشاورزی بسیار مکاتبه کرده‌اند. قنات‌ها هم قرار بود بخشی از زحمتشان را انجام دهد اما تاکنون اقدامی انجام نشده‌است. او می‌گوید: «دو سه سال است که درحال پیگیری این موضوع هستیم. یک کانال کشتی در سال گذشته در دو مرحله انجام شد که هنوز تکمیل نشده است. قرار شد به اندازه اعتبارات هزار متر کانال کشتی انجام شود. برای احیای مجدد قنات‌ها نیز پیگیری‌هایی انجام شد. پس از آن قنات‌ها را لایروبی کردند. این قنات‌ها زمستان که باران می‌بارد کمی آب دارد». بارندگی فراوان امسال باعث شد تا کشاورزان بتوانند تا مدتی از قنات‌ها استفاده کنند. باغداران اما مانند گذشته نمی‌توانند استفاده خاصی از قنات‌ها بکنند. به گفته عسگری

نخلستان‌های کووه حال خوشی ندارند. بیشتر نخل‌ها گردن‌شان باریک شده و بزودی خشک می‌شوند. اول سرشان خم می‌شود. بعد یک روز می‌روی، می‌بینی سرش افتاده جلوی پایش. به همین راحتی. اندوهش می‌ماند برای مردمی که چشم‌شان به فروش دانه خرما بود. این نفرهای بلندقامت، تنها منبع درآمد بخش زیادی از اهالی روستا است. «بسیاری از مناطق استان از بی‌آبی می‌نالند، ما کووه‌ای‌ها از آب زیاد». «داد خدا محمودی»، نایب رئیس شورای روستای کووه می‌گوید آب زیادی در نخلستان‌ها وجود دارد که به درختان آسیب می‌رساند. او می‌گوید این آب‌های سرگردان باید کانال‌کشی، زهکشی و هدایت شود. منشا حجم زیاد آب، چشمه عمومی روستا است. این آب چون کانال‌کشی نشده و مسیر مشخصی ندارد، سال‌ها بلای جان نخلستان‌ها شده‌است. به گفته او نخل‌ها مرگ تدریجی را تجربه می‌کنند. آب شیرین جان‌شان را می‌کشد. اهالی می‌ترسند همین چند نخل که برای‌شان مانده هم، رنگ خشکی بگیرد.

شد. باغداران کووه با آب این دو قنات، نزدیک به ۴۰ تن نارنگی، پرتقال، لیمو، انگور، انجیر و انبه تولید می‌کردند. حالا بیش از ۱۵ هکتار باغ‌های روستا خشک شده‌است. محمودی می‌گوید: «تنها درختان کمی از انبه، از کل محصول‌های باغداران، با تلاش و گرفتاری بسیار باقی مانده‌است. سایر محصول‌ها پس از خشک شدن قنات از بین رفت. باغداران ورشکسته شدند. باغدارانی که همچنان ادامه می‌دهند یا از چشمه‌ای کوچک استفاده می‌کنند یا خودشان چاه زدند. آن‌ها به زحمت باغ‌شان را حفظ کرده‌اند.»

در آرزوی کانال

«نامه‌های مختلفی به منابع طبیعی و جهاد کشاورزی زدیم اما سمت دشت سبک را بردند زیرکشت و نمی‌شود کاری کرد. یا باید کشاورزی آن‌جا را تعطیل کرد یا اینجابه». محمودی از تلاش بی‌نتیجه‌شان برای احیای دوباره قنات‌ها و باغداری روستا می‌گوید. او ادامه می‌دهد: «بالادشت سیاوه زیرمجموعه روستا سابق دهستان سیاوه‌است. دو قنات روستای کووه بعد از چاه زدن برای دشت سبک، خشک شد. حالا چهار پنج هزار اصله درخت زیرمجموعه آن چاه است. نمی‌شود چاه را خشکاند». به گفته او اهالی روستا توانایی پیگیری وضعیت قنات‌ها را نداشتند و مدیران نیز توجه خاصی به این موضوع نکردند. خشکی قنات‌ها گذاشته شد به پای خشکسالی. باغداری روستا عملاً به همین راحتی

سمیره حنائی

hanaei.samireh.3001@gmail.com

چاه، راه را بست

روستای کووه حدود ۱۵ سال پیش، نزدیک به ۵۰ تن خرما تولید و به شهرهای استان ارسال می‌کرد. امروز اما تولید خرما به زحمت، کفاف مایحتاج خودشان را می‌دهد. سال‌ها پیش ۴۰ هکتار زمین زیر کشت نخل رفته بود. خشکسالی و آب زیاد دست به دست هم دادند تا نخل‌ها را از بین ببرند. حالا فقط ۲۵ هکتار نخلستان باقی مانده‌است. دادخدا محمودی می‌گوید: «نخلستان‌ها به نیاز، باتلاق و مکانی برای زندگی گرازهای وحشی تبدیل شده‌است. درگیری با گرازها روزه روز بیشتر می‌شود. رفت‌وآمد به زمین‌های کشاورزی هم مشکل شده‌است. این آب اضافه باید کنترل و به یک مکان دیگر منتقل شود. انتظار داریم مسئولان به احیای نسل جدید نخل‌ها کمک کنند». اینها تنها بخشی از مشکلات کشاورزی روستا است. چند سال پیش، سه رشته قنات، به دلیل اشتباه کارشناسی در حفر چاه، خشک شد. بالاتر از قنات‌ها، چاه عمیق زدند. دو قنات در کووه و یکی در سیاوه غیرقابل استفاده